

Radorådet og dermed fået fjernet Danmarks Radios og TV 2's daglige problemer fra denne sal, og så er det da klart, at hvis man er utilfreds med noget i Danmarks Radio, så henvender man sig til Danmarks Radios ledelse, og hvis man er utilfreds med noget i TV 2, så henvender man sig til TV 2's ledelse. Og ellers kan man jo passende via pressen henvende sig til offentligheden. Det er jo tit det, der giver mest pote.

Men lad os endelig ikke komme tilbage til de gamle tilstande – hvis det var det, der strejfede hr. Ole Donner – det var dog en skrækkelig tanke.

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Til hr. Ole Donner vil jeg kort sige, at af respekt for armslængdeprincippet har jeg ingen mening om, hvordan klager over Danmarks Radio behandles. Det er bestyrelsens ansvar.

Og til hr. Helge Sander vil jeg sige, at jeg heller ikke har nogen mening om, hvordan markedskræfterne vil fungere i forhold til TV 3's muligheder for at betale eksklusivt og med forpligtelse til at sende videre. Jeg tror, markedskræfterne vil klare det, men jeg har ikke nogen mening om det på forhånd.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Ordføreren for forespørgerne, hr. Bent Hindrup Andersen.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil starte med at kommentere nogle af de sidste ting først.

Med hensyn til spørgsmålet om prisen er det da rigtigt, som hr. Helge Sander påpeger, at en liste over, hvad man er forpligtet til at videre-sælge bagefter, selvfølgelig har en vis indflydelse på prisdannelsen – det har den da. Den griber jo lidt ind i markedsforholdene, fordi den selvfølgelig beskriver, hvad man kan forestille sig at DR 1 og 2 og TV 2 så bagefter skal give for en pris. For det er jo et centralt spørgsmål, hvordan det problem skal løses.

Skal den pris, som Danmarks Radio skal betale for den omtalte landskamp i Madrid, f.eks. være den samme pris, som TV 3 har givet, eller hvordan skal det forhold være?

Og det er klart, at når man ved at påbyde, at den slags udsendelser skal videresælges, bryder ind i markedet på den måde, bliver det nødvendigt at vedtage en følgelovgivning.

Med hensyn til det spørgsmål, som især hr. Aage Frandsen fra SF, men også ministeren var

inde på – spørgsmålet om, hvad »en væsentlig del« er, om en væsentlig del er TV 3 eller ej – vil jeg sige, at for mig at se er det afgørende, at man ikke skal betale ekstra licens for at se noget. Så længe vi har det, som hr. Ole Donner kalder en tvangslicens, altså at man skal betale licens, så snart man er i besiddelse af et tv-apparat, må det være de kanaler, der finansieres af den licens, der skal have disse rettigheder, og derved falder TV 3 ud.

Endelig vil jeg sige til ministeren, at jeg har fået det indtryk, at ministeren på linje med Enhedslisten har udtrykt den stærkeste bekymring over for samtlige indlæg her i salen, og det er rart.

Og ud over SF er det også ministeren, der har givet den klareste tilslutning til i hvert fald at overveje at benytte modregning som en eller anden form for økonomisk incitament med modsat fortegn – forstået på den måde, at jeg tror, at alene det, at ministeren er kommet med det udsagn her fra talerstolen i dag, kunne give anledning til at kigge på den fremtidige støtte, hvis man ikke håndterer disse forhold ordentligt, og at det i sig selv måske kunne medvirke til at presse priserne derved, hvor de hører hjemme. Så det udsagn er jeg også utrolig tilfreds med.

Til gengæld har ministeren ikke forholdt sig til det, at især satellitkanalerne profiterer på den kultur, som er bygget op med nationale midler og national sved, og dér har vi også foreslået, at man overvejer at lægge en afgift på »pay per view« og på betalingskanalerne, og det er faktisk muligt, så længe de sendes over telefonnettet, og det er i virkeligheden meget enkelt at inddrive en sådan afgift. Det er også en oplysning til hr. Ole Donner.

Og så vidt jeg kan se, er det også et svar til hr. Helge Sander: Stort set den eneste måde, man kan gribe ind på, når Olympiaden eller andre ting sendes på begrænsede kanaler, er jo, at i den udstrækning de internationale satellitkanaler benyttes til danske kulturelle formål, kan man pålægge dem en afgift via telefon-systemet, når de benytter sig af en abonnementsordning eller »pay per view«.

Og det er derfor, vi har foreslået, at man ikke kun har spørgsmål om påbud og lister med i sit register, for vi mener faktisk, at det er nødvendigt med en bred vifte af reguleringer, hvis vi skal undgå, at betalings-tv ikke blot i form af »pay per view«, men også i form af abonnement